

O nemoci mocných, nebo kvalitě boje proti nemoci?

Když psali spisovatelé Orwell nebo Huxley své romány, snažili se pravděpodobně ukázat, tedy pro inteligentní a chytré lidi, co umí nejen číst, ale také používat sdělené informace, kam by ovládnání lidstva mohlo vést. Jejich dystopické romány však rozhodně mohou sdělit dnešním generacím více, než sdělovaly čtenářům v době jejich vzniku. A sdělí? Nebo, by si někdo ve čtyřicátých nebo padesátých letech minulého století opravdu dovedl představit, že lidstvo je možné takto ovládat? Vždy se najdou mezi lidmi ti, jež jsou ochotni se propůjčit k čemukoli, jen když se „oni“ budou mít dobře. Stačí se jen podívat do historie, jaké zrůdy mezi lidmi žili a co byli schopni ve jménu dobra, tedy pouze svého dobra, konat.

Memento zmíněných románů však bylo vnímáno jen některými, jež však byli vždy trnem v oku mocných. Je jedno, zda se jednalo o panovníky, samozvané zástupce Boha na zemi (á propós, víra nemá s náboženstvím rozhodně nic společného) nebo od doby průmyslové revoluce takzvané kapitány průmyslu, jež si můžeme představit jako hrstku „vyvolených“, jež v současnosti ovládají svět a kteří stále bohatnou. Vždy a za všech okolností, tak jak ostatní na světě chudnou. Co je známa lidská civilizace, na základě historie a archeologie, vždy se určitá skupina snažila ovládnout masu, kterou si podmanila a z jejíž práce žila. Ve jménu toho či onoho dobra, toho či onoho Boha byly manipulovány davy a ti správní vykladači vždy kázali vodu a pili víno, jak nám sděluje staré přísloví. Vždy šlo ale jen o moc. Zda moci skutečně mocných nebo nemoci moci těchto mocných nechám každému na zvážení. Nikdy to rozhodně nemělo sloužit ku prospěchu lidstva jako takového. Vždy se ale našla hrstka statečných, která šla proti proudu. I dnes takoví jsou. Určitě některé znáte. Mnozí z nich mají své nálepky extremistů, xenofobů, ...

V dnešní době, kdy žije na světě spousta vzdělaných a chytrých lidí se však musí moc halit do hávu dobra a lásky, aby nám z druhé strany do zad skočila jako nástroj ovládnání. Ne všichni vzdělaní ale chápou. A opět se najdou mnohé zrůdy, jež jsou jinak pro svět nepotřebné a sami by si nebyli se svými znalostmi a dovednostmi všech možných filů směrů vydělat na chléb vezdejší. Tak se přiklání na stranu těch nemocných. Nikoli však jako bojovníci proti nemoci, ale podporovatelé nemocných. Ne nemocných ve smyslu zdravotního stavu, ale nemocných ve smyslu moci.

Pokud se neprobudíme a neřekneme dost, přijdou další vlny jiných světových nemocí (pandemií), ale nakonec nás nebudou kontrolovat jen pomocí telefonů, kamer, čipů, ale skončíme v **překrásném novém světě**.

Můžeme se ještě probudit?

Pod Ještědem, 20.10.2020

Ing. Ludvík FILIP